

RÂMEI

OLI

de OLGA GUDYNN

pan
da

Aceasta este povestea mea. Da, da... chiar și râmele au propria lor poveste. Pare cam ciudat, știi! Dar ce să fac? Îmi plac lucrurile ciudate. Țsta sunt eu! Povestea mea începe într-o dimineață ploioasă pe când... AOLEU! Pe coada mea! Unde-mi sunt manierele? Am uitat să mă prezint:

— Eu sunt Oliver, o râmă ca toate celelalte. Prietenii îmi spun Oli. M-am gândit multă vreme la aventurile pe care le-am trăit și am izbutit să le aștern pe o frunză de nuc. Ești curios să afli cum e viața unei râme?

Ei bine, un lucru e sigur. Viața mea nu este deloc plictisitoare... Mă târăsc cât e ziua de lungă, sap tuneluri prin pământ și încerc cât pot să nu devin hrană pentru păsări sau momeală pentru pești. Cel mai mult îmi place să mă joc în grădină, să mă ascund de miriapozii printre frunze și, mai ales, să mă întrec cu melcii. Câștig întotdeauna!!! Așa că, te rog, nu-ți fie teamă de mine! Nu mușc și nici nu înțep. Nici măcar nu am dinți! Sunt umed, pentru că eu respir prin piele, și puțin murdar de pământ, pentru că... îmi place să mă noroiesc. Dacă ești copil, pun pariu că mă înțelegi!

LIBRIS

Sunt un visător din fire, mama îmi spune că sunt cam aiurit. Poate pentru că visul meu cel mai mare este să zbor ca să văd lumea! Dar am și o mare calitate: niciodată nu mă dau bătut!

MOTTOUL MEU ESTE: POT ORICE!!! POT ORICE!!!

POT ORICE!!!

